

L'AUTOR

Luis Gutiérrez Maluenda va néixer a Barcelona l'any 1945. Va estudiar enginyeria industrial i màrqueting.

Va ser un reconegut gestor de grans comptes d'una multinacional de la informàtica fins que un bon dia de l'any 2005 va decidir deixar la feina per dedicar-se exclusivament a escriure novel·la negra. Ho va fer perquè **no es divertia treballant**, i això es reflexa en la seva escriptura: no li agrada recrear-se en la violència, prefereix allunyar-se'n mitjançant **el sentit de l'humor** i la ironia.

La seva primera novel·la, **Putas, Diamantes i Cante Jondo**, va ser finalista del premi Millor Primera Novel·la de 2005 atorgat per l'Associació de Novel·la Negra i Policiaca Brigada 21.

L'any 2007 Ràdio Euskadi va seleccionar **Música para los muertos**, com a millor novel·la del mes.

A Internet va publicar **806** Només per a adults, finalista a la millor novel·la del premi Yoescrivo.com.

Aficionat al jazz i blues, Luis Gutiérrez Maluenda va publicar l'assaig **Jazz y blues en la novela negra americana** i va donar una sèrie de conferències al respecte de la presència d'aquestes músiques en les novel·les negres americanes en diverses universitats espanyoles, com la Universitat Carlos III de Madrid, la Universitat de Salamanca i la Universitat Autònoma de Barcelona.

Ha escrit també altres assaigs i contes editats en diferents mitjans culturals, com les revistes Coloquio de los Perros, LH `Confidential i Pròtesis.

La seva darrera novel·la **Meublé**, suposa un canvi de registre, una novel·la d'amor plantejada des del punt de vista dels dos protagonistes, un home i una dona que busquen la felicitat i la troben on mai hi haurien imaginat. Està publicada en ebook i la podeu comprar a Amazon per 1,89€ (<https://www.amazon.es/Meubl%C3%A9-Narrativa-Luis-Guti%C3%A9rrez-Maluenda-ebook/dp/B01LZTCAV0>). Si la llegiu i feu un comentari, segur que l'autor estarà encantat!

També us recomano especialment el blog personal de Luis Gutiérrez Maluenda **Asesinatos y otros altercados**, on podreu trobar pensaments, relats i notícies de l'autor: <http://lgutierrezmaluenda.blogspot.com.es/>. Molt interessant!!!

De la mà de **Gutiérrez Maluenda** han sorgit una sèrie de personatges entranyables, plens de cinisme i tendresa, com els protagonistes de les dues series de detectius: **Basilio Céspedes**, que segons l'autor té tot el que ell tindria si fos detectiu privat, i **Atila**: dur, masclista, alcohòlic i faldiller, que vagareja pel barri del Raval de Barcelona, on malviu resolent casos per quatre duros.

BASILIO CÉSPEDES "HUMPHREY"

En el cas de la novel·la que ens ocupa, **Los muertos no tienen amigos**, el protagonista és **Basilio Céspedes** conegut com a "**Humphrey**". Té uns 40 anys, i viu i treballa a Barcelona, per on arrossega el seu aspecte desvalgut somiant amb lligar, encara que això se li fa difícil. Les poques vegades que se sent enamorat escolta **boleros**, la resta de temps li agrada el **blues**, potser perquè en una altra vida va ser pobre, negre i cec (en aquesta només és pobre). És abstemi, addicte a la taronjada, només beu en ocasions especials. Condueix un Seat Ritme Crono, i té una gossa anomenada **Cariño**.

El seu despatx és un tuguri de 3x4 metres al **Paral·lel**, fred a l'hivern i calorós a l'estiu, adornat per litografies dolentes i des de la seva finestra pot veure les tres xemeneies, símbol del barri.

Com gairebé tots els detectius, sobreviu a força de fer treballs d'estar per casa: principalment, tafanejar en assumptes d'adulteri, desaparicions o fraus empresarials. El seu únic mètode d'investigació és seguir les pistes i quan no n'hi ha es deixa portar per la intuïció. **I si es bloqueja, canvia de cas.**

Poc amic de la violència, **és dolent lluitant**, el més semblant a una puntada de karate que sap fer és el salt de la granota i porta un **cilindre de plom** a la butxaca per donar força als seus cops de puny. **Mai porta pistola.** **Céspedes** discorre per la professió de detectiu sense pretendre cridar molt l'atenció. L'autor explica que és així ja que **no és un heroi** sinó un supervivent.

Ramón "**Billy Ray**" Cunqueiro és el seu veí de l'àtic. Originari d'Orense, es creu americà i parla una barreja incomprendible de **castellà i anglès amb accent gallec**. Munta festes en el seu **loft**, que està decorat com si fos **Amèrica des de la perspectiva cutre**. Afirmar obtenir diners de negocis tèrbols encara que en realitat l'hi envien els seus pares. Quan es tanca l'aixeta paterna i es fica en problemes, **Humphrey** el treu de l'embolic i decideix convertir-lo en el seu soci.

Llavors formen l'agència de recerca i suport a l'empresa **Humphrey y Cunqueiro asociados** i el despatx aconsegueix una mica més de glamour, prosperitat i una secretària, **Mercedes**, que es vesteix, segons Humphrey, "com si el seu únic objectiu a la vida fos ser violada pel setè de cavalleria".

Altres personatges que acompanyen a **Humphrey** en les seves venturades i desventurades són el **sergent García**, una mala bèstia amb un instint impressionant capaç de substituir un departament de balística i un forense; el **comissari Jareño**, amic de Humphrey i el seu contacte amb la policia; **Maruchi "la desdentá"**, ex-prostituta, a qui el seu xulo va destruir la dentadura a puntades de peu. Ara és propietària del topless "El reposo del guerrero", font d'informació i amant ocasional d'Humphrey. I també **Enrique Valls, Mediahostia**, un tipus filosòfic i pedant, escanyolit, ric i seductor.

ELS ESCENARIS

El centre d'operacions d'en Humphrey és el **Poble Sec**, una estreta franja urbana situada en un enclavament privilegiat entre el **port**, el **Raval**, l'**Eixample** i la **Plaça Espanya**, però les seves activitats se situen habitualment en el **Raval**.

Ja a finals del segle XIX i a principis del XX, el **Paral·lel**, conegut com el **Broadway barceloní**, animava les nits del barri i de tota la ciutat.

Hi ha pocs carrers a Barcelona que marquin una frontera tan clara i evident com el Paral·lel. A una banda, l'antic **Barri Xino** de Barcelona, actualment el **Raval**, per obra i gràcia de la normalització lingüística i la reordenació ciutadana, un lloc on mentre tots li dèiem Barri Xino no era possible veure un sol xinès i ara que es diu El Raval és ple de xinesos.

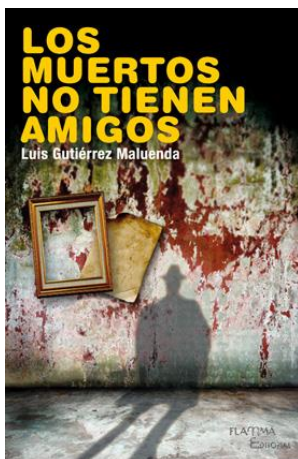
No repeteixo la informació sobre el Raval, ja que la teniu amb la informació sobre el llibre **No hay que morir dos veces** de González Ledesma.

A l'altra banda del Paral·lel, els vells **teatres**, amb els seus espectacles, bars i locals de varietats. El barri va començar a poblar-se a la segona meitat del segle XIX i es va desenvolupar en molt poc temps, de tal manera que a finals del segle XIX i principis del XX el sector del **Poble Sec** estava molt industrialitzat, amb fàbriques que consumien aigua a dojo i que van acabar per convertir el lloc en un assedegat **poble sec**.

LOS MUERTOS NO TIENEN AMIGOS

Aquesta novel·la de Gutiérrez Maluenda és la primera de la sèrie del detectiu **Basilio Céspedes**, tot i que abans van aparèixer publicades **Putas, diamantes y cante jondo** y **Una mujer obesa y tranquila**.

En aquest primer lliurament és on **Humphrey** estableix la futura societat entre **Billy Ray Cunqueiro** i el **Sergent García** futurs socis en les següents novel·les.

L'especialitat de Humphrey són els divorcis i investigacions d'estar per casa, fins que una trucada telefònica del comissari d'homicidis Jareño el treu del llit en plena nit perquè acudeixi al dipòsit de cadàvers per identificar el cos d'un suposat veí seu, Eduardo López, el Dràcula, cambrer del local de streaptease "El universo de la noche", que ha aparegut mort en un carreró.

Una segona mort, en aquest cas en la persona d'una dona de la neteja que treballava al mateix local nocturn que l'anterior, animen a Humphrey a indagar pel seu compte, i com res sembla unir les dues víctimes a excepció de la seva relació amb "El universo de la noche", és important accedir-hi i esbrinar què s'hi amaga: drogues i prostitutes sense papers els hi ha en tots aquests llocs, ha d'existir quelcom més, prou important per cometre dos assassinats

El detectiu compta amb el suport no oficial del **sergent García** i de **Maruchi "la Desdentá"**, una prostituta que regenta el local de topless "El reposo del guerrero", i que està al cas de qualsevol cosa que passi al barri.

Al marge d'aquesta investigació, Humphrey també es veu embolicat en una trama que amenaça amb la mort del seu veí **Billy Ray Cunqueiro** a mans del capo mafiós de la zona, patriarca d'una família de gitanos.

El protagonista, **Basilio Céspedes** és un personatge atípic, amb una visió molt particular de la vida, que narra en primera persona les seves vivències en un barri obrer en el qual la gent es coneix de tota la vida, un escenari que queda perfectament reflectit amb els seus tuguris, prostitutes i sordidesa.

Narrada amb un estil agíllssim, amb uns diàlegs brillants i un humor magnífic, **Los muertos no tienen amigos** és una obra que trenca els clixés de la novel·la negra i que, mantenint la tensió, resulta molt divertida i, que manté la tensió. Una novel·la que enganxa immediatament i resulta atractiva a causa dels tocs d'humor del protagonista, que captiva immediatament al lector. Es llegeix d'una tirada.

Cronologia de la sèrie Humphrey:

- Los muertos no tienen amigos, 2011
- Un caniche blanco muerto, 2012
- Un opresivo hastío, 2006 - inèdita
- Putas, diamantes y cante jondo, 2005
- Nunca menosprecies a un asesino, 2006 - inèdita
- 806 Solo para adultos, 2007
- Bambi (los muertos son malos pagadores), 2008 - inèdita
- Una anciana obesa y tranquila, 2009
- La fiesta, 2013 - Humphrey té un paper secundari

En aquesta ocasió, i aprofitant que el dia de la trobada del club **comptarem amb la presència de Luis Gutiérrez Maluenda**, podem llegir un segon llibre per conèixer més a l'autor.

MÚSICA PARA LOS MUERTOS

Música para los muertos és un claríssim homenatge a dues coses; el Jazz i les novel·les negres dels anys quaranta i cinquanta.

Una novel·la on el jazz esta molt present. Un exemple; cada capítol comença amb el títol d'una cançó de **Billy Strayhorn** o **Duke Ellington**, com ara *Take the A train* o *Lush live*.

Un altre exemple; la novel·la està protagonitzada pel mateix **Duke Ellington**, que li encarrega al nostre detectiu que investigui un xantatge al qual un gran amic de Duke està sent sotmès.

Si a això li afegim un bon elenc de músics coneguts que passen per la novel·la, famosíssims clubs de jazz de l'època i la desfilada de gairebé tots els estils de jazz a les mans de importantíssims músics, com ara **Charlie Parker**, i li sumem un assassinat, extorsió, dones perilloses, putes, xulos, molt de fum, i grans i vistosos Cadillac, tenim un immillorable homenatge a les novel·les negres clàssiques, a més d'una bona novel·la que ens farà passar una bona estona.

L'acció es desenvolupa en el Nova York dels anys trenta, amb un protagonista, el detectiu **Mike Winowsky**, alcohòlic i tan tèrbol com el món en què es mou, un dels de la vella escola, a mig camí entre una mala bèstia i un perspicaç investigador. Cínic, com no podia ser d'una altra manera. Involucrat en un cas en què ha d'investigar qui està fent la vida impossible a un músic, de jazz, per descomptat, es veurà embolicat en una enrevesada trama plena de mort i corrupció que li farà saltar dels baixos fons a l'aristocràcia més adinerada de la Gran Mansana.

LUIS GUTIÉRREZ MALUENDA A LES BIBLIOTEQUES DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA:

- **Una anciana obesa y tranquila**
- **Un buen lugar para reposar**
- **La fiesta**
- **Mala hostia**
- **Ruido de cañerías**
- **Meretrices y psiquiatras**
- **Los muertos no tienen amigos**
- **Música para los muertos**
- **Putas, diamantes y cante jondo**